

ריבוע המשולש

ב חולדה הודיע מוכיר המשק כי לכל חברות המשק, להוציא שלוש, יש כבר רשיון-נהיגה, הציע לשלוש הנותרות לנסות את כוחן בהתאם לתקנון המשק, המאפשר לכל חבר שאיננו בעל רשיון-נהיגה לקבל עד 50 שיעורי-נהיגה (כפולים) ר לעמוד, אם צריך, בארבעה סטסים (אם אינו עובר בפעם הראשונה, השניה או השלישית).

***

היונים אכלו אותה

ב ירושלים הודיעו אנשי העדה החרדית בעיר, כי מצאו תרופה למחלת הצהבת, שבה לכו כמה מאנשי ערתם: הם נתנו ליונים לנקר את פניהם של חולי הצהבת, ואחרי שיונים אכלו, כביכול, את הצהבת, הן מתו והחולים החלימו. משנתבקש רופאי-טרינאר לבדוק את היונים המתות, הוא גילה כי הן לא נוגעו בצהבת, אבל טחוליהן וכבדיהן תפחו מאוד.

***

מירה כנגד מידה

ב אום אליהם גילה ננאי, כי עבר במשך כמה שבועות בשיפוס בניידים-מגורים בקיבוץ שכן, נתקל ביחס רוחה, שאותו הגדיר "יחס כמו אל כלב", מסירוב לכוסמים עד לכינוי "ערבוש", לא הגיב, עשה את מלאכתו נאמנה, אך ביום האחרון, אחרי גמר עבודת-השיפוס, אסף ערימת צואת כלבים, הניח אותה במיפתן הבית שאותו שיפץ.

***

עוד ידו נטויה

ב תלאיבב עצרו חוקרי-המכס בעל מיפעל לייצור בגדי-נשים על אי-העברת תשלומי מס-ערך-מוסף, שמעו ממנו כי המיפעל איננו שלו, כי אם של בת-אחיו, נוכחו לדעת שאין הדבר נכון; נתבקשו לנהוג בו בעדינות בהתחשב בכך, שלדבריו, בנו נפל בלבנון, גילו כי בכלל אין לו בן; הביאו אותו לפני שופט, שהסכים לשחררו בערבות, בתנאי שיפקיד את דרכונו, נדהמו לשמוע את החשוד מעלה טענה נוספת: הוא איבד את דרכונו.

***

שיכתוב ההיסטוריה

ב צה"ל פורסמה רשימה שניה של החזרת ציור צה"לי שהיה מצוי בידי אוזחים וסבללה, בין השאר, 300 שקישינה, 180 סרכלים, 100 אוהלי-סיירים, שלושה תתימיקלעים סטן, מימי מילחמת-העצמאות, ומכונת-כתי" בה אחת.

***

טוב שם מצויר-שמן טוב

ב חיפה החליטה הוועדה העירונית למתן שמות לרחובות לשנות את שם רחוב הרמן כמושבה הגרמנית, הנקרא על חיפאי שחי בראשית המאה ושהיה גרמני נוצרי, לרחוב שומאכר, על שם חיפאי שחי בראשית המאה והיה גרמני נוצרי גם הוא כדי א) לאפשר קריאת רחוב חיפאי אחר על שם הצייר הרמן שטרוק, חיפאי מנוח גם הוא, (ב) להכטיח לאחר מכן, כי חיפאים לא יתבלבלו בין שני הרחובות — הרמן והרמן שטרוק (ג) להשאיר ככל זאת, עליידי הסבת השם מהרמן לשומאכר, זכר לקבוצת הטמפלרים הגרמנים הנוצרים, אשר יסרו את המושבה הגרמנית בחיפה לפני 120 שנה.

אורי גלר, שבא השבוע לביקור בארץ, כונה מעל עמודי "העולם הזה" לאירים דוידסקו (מימין):

שלה לא הירשו לצלם להיות נוכח בפגישה.

חזרתי לארץ ונסעתי להופעה בבית-שאן. אני לא אשכח: יצאתי מהאוטו, קניתי עיתון, פתאום ראיתי תמונה שלי ושל סופיה לורן בעמוד הראשון של ידיעות אחרונות. הייתי בשוק. ידעתי שזה בלוף. אבל זה לא היה הבלוף שלי, זה היה הבלוף של האמרגן שלי, וזה לא נעשה על דעתי. בקיצור, אחרי כל זה התחלתי לרדת ולהופיע בחורים עלובים ובמועדוני לילה. הופעתי ברמלה ובבודו, במקומות איומים. אמרתי לעצמי: זהו, אורי, אתה את הארץ גמרת.

גם לא נעשיתי עשיר מכל ההופעות. קניתי לאמא שלי טלוויזיה שחור-לבן ולי פוז 404, רוב הכסף הלך לאמרגנים. אני מוריד את הכובע לפניהם, במיוחד לפני מיקי פלד.

אחר-כך, בניו-יורק, היתה לי תקרית לא נעימה עם אמרגנים ישראלים, ואני לא אגיד שמות. הם באו לניו-יורק וניסו לסחוט ממני כספים. הם אמרו שאם לא אתן להם כסף, הם יגלו את האמת על אורי גלר. הם רק לא ידעו שפיספסו את האוטובוס, כי כולם כתבו בשלב ההוא של חיי את האמת על אורי גלר. מה לא כתבו? שיש לי משרדים בשיניים וכימיקלים בידיים. מה לא כתבו — אבל כמה שיותר כתבו, כך נעשיתי יותר מפורסם.

פירגן לו, ותמיד הטיל ספק ביכולתו הבלתי-רגילה.

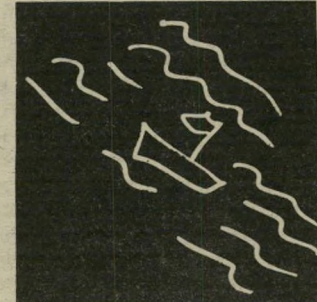
על דוידסקו הוא דיבר גם ריבר, אך כדי להוכיח שהוא אכן בלתי-רגיל, ביקש מהנוכחים במישרד לצאת מהמישרדים. נותרנו שם רק הוא ואני. הוא ביקש ממני לצייר ציור, סובב אלי את גבו. ציירתי חתול, שאותו אני מצוירת מאז ילדותי, ציור אישי שלי, של חתול אישי שלי. הסתרתי את הרף שעליו ציירתי בכף-ידי. גלר לא ראה מה ציירתי.

כשסיימתי לצייר, הוא הסתובב וצייר את אותו החתול בדיוק! אבל זה עוד לא היה הכל. אחר כך ביקש ממני להתרכז, הוא שירר לי צבע, אמרתי לו שקלטתי לבן. הוא ביקש ממני להסייג עליו, להתרכז בצבע ולצייר ביחד איתו ציור. אני לא ראיתי מה הוא צייר. הוא סיים לצייר, ביקש ממני להביט בו ולצייר כל העולה על רוחי. ציירתי גלים וסירה עם תורן. גלר הראה לי את הציור שלו: הוא היה זהה לציור שציירתי!

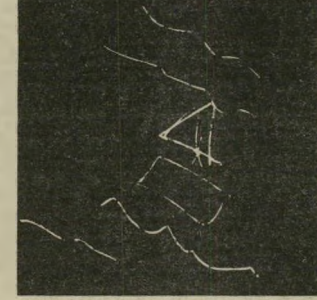
ובכן, אחרי שני הנסיונות האלה, אני אינני מטילה ספק ביכולתו. אין בכלל מבחינתי על מה לדבר, אורי גלר ניחן בכוחות טלפתיים בלתי-רגילים.

אחר כך הוא התרווח בכיסאו וביקש לדבר אל אירים. הבטחתי לו להעביר את דבריו כלשונם. אמר אורי גלר:

אני רוצה להציג

העברה של מחשבות. למ"גלים שצייר גלר. הציור למעלה: הסירה והגלים שציירה הכתבת.

מיכתבים כבדים

כ שהחלטתי לעזוב את הארץ, קיבלתי מיכתב מהאסטרונוט ארגר מיטשל, האיש השישי שנחת על הירח. הוא הזמין אותי לאמריקה, כדי להיחקר עליידי מדענים. היה ברור לי שכמה שאני קשור לאירים, אני צריך לעזוב לבר. לא יכולתי לסחוב אתי את אירים.

כבר 12 שנים שהעולם הזה כתוב על אירים ועללי. תמיד מכניסים אותי לתמונה. אני רוצה פעם אחת ולתמיד לספר את החד שלי, כדי שלא יאשימו אותי בהריסת הקאריירה והחיים של אירים.

אני לא יודע איפה למצוא את אירים. יש לי טלפונים ישנים של האבא שלה. ניסיתי לצלצל, ולא הישגתי אותה. אולי העולם הזה יכול להסדיר פגישה ביני ובין אירים? כי איפה שהו אני על אירים תמיד חושב. היכרנו כשאירים היתה ילדה. התאהבנו. היתה לנו אהבה נפלאה. כל הזמן חיינו ביחד, מלבד פעמיים-שלוש, שנפרדנו, ותמיד בגללה. אני זוכר שקראתי פעם בעולם הזה שבאחת הפרודות שלנו אירים יצאה עם בועז שרעבי, ונרא קינאתי.

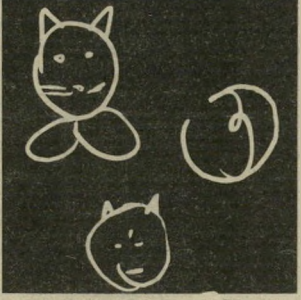
ביני לבין אירים היה תמיד משהו מיוחד. אנחנו ראינו את העולם בעיניים אחרות מאשר רוב האנשים. תמיד ידענו שמעבר לדברים שקורים יש דברים נוספים. זה מדהים איך שהיינו בראש אחר בעניין הזה. אחר כך גילו אותי, התפרסמתי והתחלתי להופיע. אירים היתה איתי כל הזמן, בכל מקום. עשיתי איוה 300 הופעות, והיחסים בינינו הלכו והתדרקו, וזה היה נפלא.

אחר-כך, כשהתחלתי להידרדר מ'כהנת הקאריירה, כולם כך ראו אותי. מילאתי את כל האולמות והיו עליי חילוקי-דעות. אני לא אשכח ש'העולם הזה כתב "אורי גלר רמאי". את יודעת מה? זה הוסיף לי 30 הופעות. כי לא משנה מה כותבים, העיקר שאייתו את שימך נכון.

או גם היה העניין עם הפוטומונטאז' עם סופיה לורן. אני נשבע לך: נפגשתי עם סופיה לורן. למה שאני אשקר היום אחרי שנפגשתי עם גרוליה-עולם? באמת נפגשתי איתה, אלא שהשומרים

טלפאתיה למעלה: תול שציירה כתבת העולם הזה. למטה: החתול שצייר גלר, בלי לראות את ציורה.

חתול אישי

אורי גלר ביקש ראיון מיוחד עם העולם הזה. הוא טילפן מיפאן לאמרגנו וביקש לארגן לו את הראיון. גלר רצה, כך הסתבר במהלך השיחה, לדבר על שני דברים: על אהובתו לשעבר אירים דוידסקו, ועל העובדה שהעולם הזה מעולם לא

אורי גלר ניחן ככל הנראה באמת בכוחות על-אנושיים — אם אחרי טיסה מפרכת מטוקיו, שארכה יותר מ-24 שעות, מסוגל היה לנסוע הישר למישרדיו של הני שלם, האמרגן שהביא אותו לסיבוב הופעות בארץ, להעניק ראיונות בשרשרת ולהיראות צעיר ורענן בעשר שנים מגילו האמרי תי, 37.

גלר רוה כמו חוט, לבוש במיכנסים כחולות ובחולצה אדומה, לא ביקר בישראל כבר עשר שנים, מלבד 36 שעות, בהן נאלץ היה לנסוע הישר טרגיות, כשמת אביו.

מזור כי האיש שהוא מזה 15 שנים אורח העולם, האיש שהוא בכחנית "סלבריטי" ברמה של דיוויד באווי, האיש שנכתבו עליו 200 ספרים ואינספור מאמרים, שהוא כוכבם של אמצעי-התיקשורת, המחזיק ארבעה בתים ברחבי העולם — בקונטיקוט, ארצות הברית, במקסיקו, ביפאן ובמקום סודי באירופה, אותו הוא מסרב לגלות — האיש שפרש לגימלאות לפני שש שנים, בגיל 31, ולא צריך להגיע לעבוד יותר עד סוף ימי חייו, הגיע לכאן במטרה להוכיח דיוקא כאן בארץ שהוא לא קוסם, שהוא אינו משתמש בטריקים, אלא ניחן באמת בכוחות על-אנושיים.

מזור כי גלר, היושב במרתף של בית ברחוב דיונגוף, מוכן למרות עייפותו המצטברת לשבת עם עיתונאי ולהוכיח לו שוב ושוב כי הוא אינו "מזויף". אחרי כל מה שעבר עליו, ואחרי שמביאים בחשבון את הצמרת אליה הגיע, יש להניח שגם הוא, כמו מרבית הישראלים שהצליחו בעולם, לוקה בתיסמונת "אין נביא בעיר". הדבר מציק לו, למרות שהוא כבר הוכח כנביא מחוץ לעירו.